

SPOLEČNÁ POSTNÍ CESTA KE VZKŘÍŠENÍ 2021

TÝDEN TŘETÍ: 28. ÚNOR – 6. BŘEZEN

1) Třetí čtení velikonoční vigilie: Ex 14,15 – 14,31

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin pravil Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraónovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraónovi, na jeho vozech a jezdcích.“ Boží anděl, který šel před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. Přišel tak mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelitů. Byla tma a mlha. Tak přešla noc a po celou noc se jedni nepřiblížili k druhým. Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým žhavým větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Vody se rozdělily a voda stála jako zed' po pravici i po levici, takže synové Izraele šli středem moře po souši. Egyptané je následovali. Všichni faraónovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře. Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblačného sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich tábore; zadrhl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“ Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptany, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egyptané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraónovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře, a nezbyl z nich ani jeden. Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zed' po pravici i po levici. Tak Hospodin vysvobodil v ten den Izraelity z moci Egyptanů a Izraelité viděli mrtvé Egyptany na mořském břehu a pocítili mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egyptanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníkovi Mojžíšovi.

2) Impulz

Pamatovat...

Dnešní neurologie nám říká, že strach, negace a zášť lpí na nervech jako suchý zip, zatímco kladný postoj, vděk a uznání sklouznou ze stejných nervů jako po teflonu – pokud si je

tedy nejméně na vědomých patnáct vteřin nevychutnáme a nezachytíme je. Jen v takovém případě se do nás otisknou!

Izraelité to zřejmě už dávno věděli, proto tak důsledně slavili památku přechodu z Egypta, ze země otroctví, do svobody. To je základní zkušenost, o kterou se celý Starý Zákon opírá. I Desatero začíná touto připomínkou: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.“ (Dt 20,2). Vše, co pak děláme my, je jen odpověď na jeho jednání.

Bůh vyvedl vyvolený národ z otroctví a zachránil ho v situaci, kdy celé úsilí o svobodu mohlo ztroskotat. Ve všem byla jeho ruka. Ale je tam i souhra a spolupráce člověka. Nejen Mojžíše, ale i celého lidu, který na sebe vzal riziko vyjití od hrnců masa do strohosti a nezajištěnosti pouště. Je to souhra Božího působení a lidské víry. A tato víra se živí právě „pamatováním“ na Boží starostlivost. A ta se živí zase slavením Božích velkých činů... i pamatováním na ty malé Boží činy, které zažíváme každý den...

I my budeme o Velikonocích slavit ten největší Boží čin, o který se opírá naše víra, totiž Ježíšovo zmrtvýchvstání, naše osvobození z moci smrti a hříchu...

Udělejme si tento týden čas na to, abychom si vybavili nějakou základní zkušenost Božího zásahu do našeho života, na kterou jsme snad už trochu pozapomněli. Snad to bylo dokonce něco, co obrátilo průběh událostí a umožnilo nám najednou v nějaké oblasti našeho života větší svobodu.

Posílí to naši víru a posílí to nás samotné v situacích všedních dnů, kdy se bolestné a negativní zkušenosti tak lehce zachytí v naší nervové soustavě a v našem srdci, a hrozí tak, že přehluší naši zkušenost, že Bůh je s námi a chce nás mít svobodnými...

Günther, OMI

3) modlitba – „almužna“ – „půst“

- **modlitba:** „lectio divina“ nad úryvkem Ex 14,15 – 31

- **„almužna“ (skutek lásky, milosrdenství)**

Jako se sami upamatováváme na to, co všechno dobré a krásné pro nás už Bůh vykonal, tak tento týden i my sami připomeňme někomu druhému blízkému, jak on je krásný, jak on je v něčem dobrý.

- **„půst“ (skutek zřeknutí se něčeho)**

Pokaždé, když mě tento týden napadne, jak jsem zase něco pokazil, že se mi opět něco nepovedlo, jak jsem zase neschopný, budu namísto negace a frustrace chválit Pána za to, že mi

i skrze tuto mou „ubohost“ může dokázat, jak je on velký, jakou má se mnou trpělivost a jak jsem pro něj mnohem důležitější já sám, než to, co dělám.